Kečup Hill - Kid, Kapitán

Přes Kečupovou řeku jsme hnali dvouletý,
když potkali jsme chlápka, měl knír a kotlety,
u pasu měl hrnec, pánev, struhadlo,
pár vařeček a cedník, no děsný divadlo.
My hned se chlápka ptali, co hraje za roli.
Prej že je ňákej António, křtěnej v Nápoli.
Je zvyklej vysedávat v koženým fotelu
a šéfkuchařem bejval u Hiltna v hotelu.

Povídal náš předák, že nejsme troškaři,
že složíme se na whisky, když oběd uvaří.
Za Kečupovou řekou jsme slezli z komoní
a čekali, co z hrnce chutnýho zavoní.
Jenže tenhle Talián byl hrozně fajnovej
a s naší mlsnou hubou byl hnedle hotovej:
prej těžko může sladit chuťovej orchestr,
když nemá buké garni a ňákej vorčestr.

U Kečupový řeky jsme chlápka nechali,
až na úpatí Smoky Hills koření hledali.
Dokonce Křivej Čárlí, stiženej obrnou,
jel pětatřicet majlí pro mátu peprnou!
Když klusali jsme zpátky, sliny se sbíhaly,
ten holomek nám slíbil LUNCH MADE IN ITALY.
Vtom najednou si stoupne ve třmenench Dlouhej Jack
a zařve, že prej vidí dočista prázdnej flek!

Kdo chce, ať se chechtá. My byli zoufalí.
U Kečupový řeky jsme marně koukali
kam poděly se krávy a pytel fazolí,
nikde ani stopa v dalekým okolí.
My dodneška ty krávy nemáme splacený.
Už umřel Křivej Čárlí, jsme k smrti udřený.
Leč kdyby někdo v saloonu tu story vybalil,
máme pro něj hřbitůvek zvanej Kečup Hill.